

הבריתות שיעור 7

הברית החדשה – חלק שני

בשיעורים האחרונים דיברנו על

ברית אברהם, וראינו שבברית זאת אלוהים מבטיח לאברהם:

זרע – עם

ארץ – כנען, ישראל

ברכה – לאברהם ולזרעו, ודרך זרעו לכל העמים.

ראינו שבברית אברהם היא **ברית ללא תנאי**.

ברית סיני היא הברית השנייה שדיברנו עליה.

ברית זו נכרתה עם עם ישראל והיא **ברית עם תנאי**. אם העם ישמעו בקול ה' אז יבואו עליהם כל הברכות. אך אם הם לא ישמעו בקול ה' אז יבואו עליהם כל העונשים והקללות, וזאת כדי להשיב את לב העם אליו – זוהי מטרתו של ה', להשיב את העם אליו. יחד עם זאת ראינו שגם אם העם לא ישמור את הברית, ה' כן יזכור את בריתו לאברהם והוא לא ימאס בהם ולא יכלם. ויקרא כ"ז 44, כלומר ה' לא יעזוב את עמו.

ברית סיני מוסיפה תנאי לברית אברהם בקשר למועד קיומה. ומועד קיומה תלוי בעם ישראל כאשר כל העם יהיה מסור לה' בכל ליבו, אז תבוא הברכה שה' הבטיח לאברהם. עקב כך שאלוהים מכיר את חולשותינו, הוא יודע שבכוחות עצמנו לא נוכל לעמוד בכך, ולכן הוא הבטיח שהוא יתערב וימול את לבבנו, שהוא ישנה את ליבנו, את לב כל העם. ומתי הדברים האלו יקרו בעת הצרה הגדולה, צרת יעקב לפני ביאתו של האדון.

בברית סיני האלמנט שמודגש מתוך ברית אברהם זה **הארץ**. מה קורה לעם בארץ? יבורכו או לא; האם העם יגורש מהארץ או לא?

ברית דוד היא הברית השלישית שדיברנו עליה. **הברית הזאת היא ללא תנאי**. בברית הזאת אלוהים מבטיח לדוד שהוא יבנה לו בית, כלומר שושלת, וזרעו יהיה זה שיבנה בית לה'; אלוהים גם מבטיח שמזרע דוד יבוא המשיח המיוחל, דרך **זרע** דוד תבוא הברכה שה' הבטיח לאברהם.

הברית החדשה מתמקדת בברכה לעם ולעולם.

בפעם הקודמת התמקדנו במיוחד בקטעים מהתנך המדברים על הברית, והסתכלנו במיוחד על הברכה לעם, היום נסתכל על קטעים שמדברים על הברית החדשה מתוך ספרי הברית החדשה ונסתכל על הברכה לעולם. המקומות בתנך שמדברים על הברית הם: בירמיה ל"א -31, 34, וביחזקאל ל"ו 22-32, וכפי שאמרנו במפגש הקודם, הברית החדשה הינה **ברית ללא תנאי**, הברית היא עם עם ישראל והינה ברית עתידית. וכתוצאה מברית זו, כולם ידעו אותו! איך? כי אלוהים יסלח לעוונם. אבל, איך פתאום אלוהים יסלח? אלוהים יסלח כי המשיח ימות, המשיח יהווה את הקורבן – "ה' הפגיע בו את עוון כולנו" ישעיהו נ"ג 6.

אלוהים רואה שאין באפשרות העם, בכוחם, לקיים את ברית סיני ודרך כך לקבל את הברכה, ולהיות ברכה לעולם; הם מפרים כל הזמן את הברית, ולכן הוא יכרות איתם ברית חדשה. איך? על ידי כך שהוא ישנה את ליבם וייתן להם לב חדש ורוח חדשה.

מה השלבים של הגשמת הברית?

1. השבת העם לארץ.

2. טיהור העם.

3. החלפת לב העם.

מתי כל זה יתרחש במלואו? כאשר כולם יכירו שהמשיח מת בעדם (זכריה י"ב 10). ואז העם יוכל ליהנות מברכת ה' ולהוות ברכה לעולם.

האם הברית החדשה התגשמה כבר?

לא. היא טרם התגשמה במלואה, אך חלק ממנה כן התגשם.

הנה אנחנו כאן, אלוהים קיבץ אותנו מכל קצוות תבל, אלוהים כן שינה אצל חלק מאתנו את ליבנו ונתן לנו לב חדש ורוח חדשה. אך עדיין זה לא כל העם, ועדיין לא במלואו. אנו עדיין זקוקים שמישהו ילמד אותנו לדעת את ה'.

אז הברית החדשה היא עם עם ישראל. אבל מה קורה עם הגויים? כיצד הם נכנסו לתמונה? זהו הנושא של שיעור זה. הגויים היו כל הזמן בתמונה, אבל בצורה נסתרת, דבר ה' מדבר עליהם אבל ברמז ולא באופן גלוי, בנסתר ולא על פני השטח. בראשית י"ב 1-3, ה' מבטיח שדרך זרע אברהם תבוא ברכה לכל משפחות העמים.

מלכים א' ח' 41-43, בעת חנוכת המקדש שלמה מתפלל ומבקש מה', שה' ישמע גם את תפילת הנוכרי, הגוי; למה? "למען ידעון כל עמי הארץ את שמך ליראה אותך, כעמך ישראל..." ובחצר המקדש הייתה חצר שהגויים יכלו להיות בה, ומשם לשאת תפילה לה', אלוהי כל הארץ.

ישעיה מ"ט 6 ה' אומר שהוא יעשה את עם ישראל "אור לגויים", ושדרך עם ישראל ישועת ה' תגיע עד קצה הארץ.

אנו יכולים לראות כאן שה' רוצה ומעוניין שגם הגויים יתברכו, זאת כוונתו לכל אורך הדרך. "ובכן דעו כי בני האמונה הם בני אברהם. והכתוב, בידעו מראש שאלהים יצדיק את הגויים על-ידי אמונה, הקדים לבשר לאברהם: "ונברכו בך כל הגויים." מכאן שהמחזיקים באמונה מברכים יחד עם אברהם המאמין" (גלטים ג' 9-7).

אלוהים רוצה שדרך אברהם וזרעו יתברכו כל הגויים – כל משפחות האדמה. ומהי הברכה? לדעת את אלוהים, להיות מוצדק על ידי ה', להיות בהתחברות איתו.

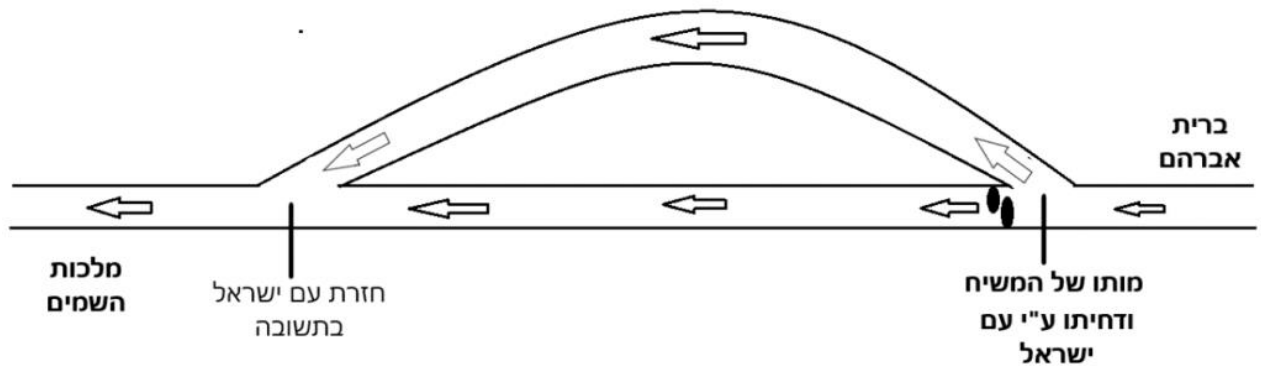
וכיצד זה אפשרי? רק דרך סליחת החטאים. "המשיח פדה אותנו מקללת התורה בכך שהיה לקללה בעדנו שכן הכתוב אומר, "קללת אלהים תלוי על-עץ" כדי שבישוע המשיח תגיע ברכת אברהם אל הגויים, למען ננחל על-ידי האמונה את הרוח המבטחת" (גלטים ג' 14-13)

דרך ישוע תגיע ברכת אברהם לכל הגויים – המשיח נשא את הקללה שלנו בכך שהיה תלוי על הצלב. זה תואם את מה שכתוב בדברים כ"א 23 שמי שתלוי על העץ נחשב למקולל על ידי אלוהים. אז בגלל חטאינו אלוהים היה צריך לקלל אותנו, להעניש אותנו, אבל במקום זה הוא העניש את המשיח, והמשיח קיבל את קללת ה' על עצמו. וכך בו – בישוע, תגיע ברכת אברהם אל כל הגויים.

"על כן זכרו אתם מה היה בעבר, אתם, הגויים מבחינה גופנית, הנקראים "עֲרָלִים" בפי הנקראים "נמולים", אשר מילתם בבושר ומעשה ידים היא. באותה עת הייתם בלי משיח, זרים לעדת ישראל ונכרים לבריתות ההבטחה, מחסרי תקנה וללא אלהים בעולם. אבל כעת, במשיח ישוע, אתם הרחוקים בעבר, נהייתם קרובים על-ידי דם המשיח" (אפסים ב' 13-11).

הגויים היו נוכריים לאלוהים, אבל כעת נעשו קרובים. איך? על ידי דם המשיח. כלומר ע"י מותו של המשיח גם עבורם.

עם ישראל נועד להיות אור לגויים ("ויאמר נקל מהיותך לי עבד להקים את-שבטי יעקב ונצירי (ונצורי) ישראל להשיב ונתתיך לאור גוים להיות ישועתי עד-קצה הארץ" ישעיהו מ"ט 6), עם ישראל נועד לשאת את ברכת אלוהים לעולם, אך עם ישראל לא עשה זאת – הערוץ הזה של ברכת ה' לכל העמים היה כמו סתום. אם כן, מה אלוהים עושה? הוא עושה מעקף – ערוץ חילופי שבו הוא מביא ברכה לעולם. והערוץ החילופי לברכת ה' לעולם היא הקהילה.

הערוץ החלופי מחליף לזמן מה, לזמן הזה, את הערוץ המקורי, אך יום יבוא ואלוהים יעשה ניתוח לב פתוח ויפתח את הערוץ המקורי.

ספרי התנך אינם מדברים על הקהילה – בכל אופן לא בצורה גלויה. פולוס אומר באפסים ג' 1-12 שהדבר הזה היה סוד (מסתורין). "הסוד אשר בדורות הקודמים לא נודע לבני אדם, כמו שנגלה כעת לשליחיו ולנביאיו הקדושים". אבל למה ה' מגלה את הסוד הזה רק אחרי מותו של ישוע? למה לא קודם? כי כאשר ישוע בא, הוא קודם כל בא לעם ישראל, "לא נשלחתי אלא אל הצאן האובדות אשר לבית ישראל" מתי ט"ו 24. ואם העם היה מקבל אותו, וחוזר בתשובה מלאה ואמיתית לאלוהים, אז היינו נכנסים למלכות השמיים, אבל העם לא קיבל אותו וזה נתן פתח לגויים לקבלו.

"על כן שואל אני, האם מעדו כדי שיפלו ללא קום? חס וחלילה! אלא שבמעידתם הישועה לגויים, להקניא אותם. ואם מעידתם היא עושר לעולם והפסדם הוא עושר לגויים שלמותם על אחת כמה וכמה!" רומים י"א 11-12

"הן, אחי, אינני רוצה שיעלם מכם הרז הזה, פן תהיו חכמים בעיניכם: קהות לב אחזה במדת מה את ישראל, עד אשר יכנס מלוא הגויים. וכך כל ישראל יושע, כמו שכתוב: "ובא מציון גואל וישיב פשע ביעקב, ואני זאת בריתי אותם, כי אסלח לעונם." (רומים י"א 25-27) "קהות לב אחזה במידת מה את עם ישראל". הכוונה "במידת מה" היא שלא אצל כל העם יש כהות לב – חוסר אמונה, אלא אצל חלקם – יש עדיין שארית שמאמינה וזה אנחנו, עד אשר מלוא הגויים יכנסו. הנביא ישעיה כבר דיבר על כך בישעיה י' 20-22 "...כי אם יהיה עמך ישראל כחול הים, שאר ישוב בו"

גם אם עם ישראל יהיה רב כחול הים, עדיין רק שארית, רק מעטים ישו בו אל ה'. ומה הכוונה מלוא הגויים? אלו הם כל האנשים מבין הגויים שאלוהים בחר להושיע. זה מזכיר לי את בניית המשכן במדבר, העם התבקש להביא תרומה, וכאשר היה מספיק עבור ביצוע כל המשכן כולל כליו, הועברה הודעה להפסיק להביא עוד (שמות ל"ו 6-7). באותו האופן זה כאן, עד אשר מלוא הגויים יגיעו, עד אשר המכסה המלאה של הגויים יגיעו – ואז כל ישראל ייושע.

וכך הגויים שבמשיח נהפכו ביחד עם ישראל – המאמינים במשיח להיות שארית לעם אלוהים – הקהילה. לא במקום ישראל, אלא ביחד עם שארית ישראל – אלוהים לא זנח את עמו, ואלוהים ישיב אותם יום אחד אליו.

דבר ה' אומר שישנם 3 סוגי אנשים בעולם, "אל תהיו מכשול לא ליהודים ולא לגויים ולא לקהלת אלהים". הראשונה לקורנתים י' 32. היהודים, הגויים וקהילת אלוהים.

וממה מורכבת הקהילה?
מיהודים המאמינים במשיח – שארית ישראל.
ומגויים המאמינים במשיח.

התרשים אינו בקנה מידה

נכון ל 2019 אוכלוסיית העולם היא: כ 8 מיליארד, וכמות היהודים בעולם היא: כ 15 מיליון

"כי כלכם אשר נטבלתם למשיח לבשתם את המשיח; **28** אין יהודי אף לא גוי, אין עבד אף לא בן חורין, לא זכר אף לא נקבה, משום שכלכם אחד במשיח ישוע. **29** ואם אתם שיכים למשיח, אזי זרע אברהם אתם ויורשים על-פי ההבטחה." גלתיים ג' 27-28

מה הכוונה שאין יהודי ואין גוי? האם הרקע שלנו נעלם?
לא כמובן שלא, כשם שעדיין יש הבדלים בין גבר ואישה, כך גם ישנם הבדלים בין היהודי לגוי, אך לא מבחינת המעמד שלנו אצל אלוהים, בעיני אלוהים בבחינה הזאת אנו זהים. אין זכויות יתר, כולנו בעלי אותו מעמד.

מהן הסיבות שאלוהים יצר את הקהילה – את המעקף הזה?

1. אלוהים רצה להביא ברכה לעולם, ואלוהים אהב ואוהב את העולם והוא לא יכול לחכות עד שעמו שישוב בתשובה.
2. כפי שראינו מקודם ברומים י"א 11-12 – כדי להקניא את עם ישראל כדי שהם ישובו אליו.
3. "אתם מלח הארץ.... אתם אור העולם..... אין מדליקים מנורה ושמים אותה תחת כלי, אלא על כן שמים אותה ואז תאיר לכל באי הבית. כך יאר נא אורכם לפני בני אדם, למען יראו את מעשיכם הטובים ויכבדו את אביכם שבשמים." (מתי ה' 16-13). – כדי להיות אור לעולם! זה חלק מתפקיד הקהילה, להיות אור לגויים – ללא מאמינים. בהקשר לכך, עלינו לא רק לדבר על כך, אלא גם לעשות משהו בקשר לכך ולהושיט יד לקהילייה – לחברה, ולהראות את אור ישוע המשיח – את אור אלוהים לעם!

הקהילה נוצרה בגלל הכישלון של ישראל כעם. העם דחה את הישועה ואלוהים לא היה מוכן שלא תהיה עדות עליו לאנשי העולם, אז הוא יצר את הקהילה. אבל במקור, ישוע בא לעם ישראל קודם.

נסכם עד כאן, הקהילה מהווה כמו ערוץ חילופי לזרימת הברכה לעולם, אך הערוץ הזה הוא זמני, עד אשר עם ישראל ישוב בתשובה לה'; ואז המחסום שמנע מברכת ה' יפתח, ושוב עם ישראל יוכל להיות הערוץ המרכזי לזרימת ברכת ה' לעולם.

כדי שהברית תהיה בעלת תוקף היא צריכה להיכרת, ובחג הפסח ישוע כרת את הברית במותו. "כאשר הגיעה השעה הסב הוא והשליחים עמו. אמר להם: "נכסף נכספתי לאכל את הפסח הזה לפני ענותי; כי אומר אני לכם, לא אכל אותו עוד עד כי יתקים במלכות האלהים.".... לקח את הלחם, ברך ובצע ונתן להם באמרו: "זה גופי הנתן בעדכם, זאת עשו לזכרי." כן גם את הכוס אחר הסעודה, ואמר: "הכוס הזאת היא הברית החדשה בדמי הנשפך בעדכם...." (לוקס כ"ב 14-21). (כותב האיגרת אל העברים מזכיר זאת בפרק ט' 15)

אל מי ישוע מדבר באומרו "הכוס הזאת היא הברית החדשה בְּדַמִּי הַנְּשָׁפָךְ בְּעֵדְכֶם"? הוא מדבר אל יהודים שומרי מצוות שמכירים את התורה ואת ההבטחה על הברית החדשה, והם בקלות יכולים לעשות את ההשוואה למה שכתוב בשמות כ"ד 8. כאשר משה מבצע את טקס ברית סיני, הוא זורק עליהם את הדם ואומר "הנה דם הברית אשר כרת ה' עמכם". ברית על פי רוב נחנכת בדם והתלמידים מבינים את הקשר שהברית החדשה שירמיה דיבר עליה נחנכת עכשיו בדמו של ישוע. הם טרם מבינים שהוא עומד למות על הצלב בעדנו (מתי כ"ז) – אבל, לאחר תקומתו הם רואים את ההקשרים.

ישוע הבטיח שכל מאמין יזכה בשכינת רוח הקודש "אם אתם אוהבים אותי, הרי שתשמרו את מצוותי. ואני אבקש מהאב ויתן לכם מנחם אחר שיהיה עמכם לעולם: את רוח האמת אשר העולם אינו יכול לקבל משום שאינו רואה אותה, אף אינו מכיר אותה. אתם מכירים אותה, כי היא שוכנת עמכם ותהיה בכם." יוחנן י"ד 15-17

שימו לב למה שישוע אומר, רוח הקודש שוכנת עמכם ותהיה בכם. כרגע הרוח שוכנת עמכם, אך היא תהיה בכם לעולם. רוח הקודש תשכון בליבם לעולם. עוברים 7 שבועות ואלוהים שולח ממרום את רוח הקודש למלא את הבטחתו, הבטחת הברית החדשה שהוא ייתן להם "לב חדש ורוח חדשה", אלוהים שם בלב המאמינים את רוחו שתהיה איתם לעולם. דם ישוע חונך את הברית החדשה וקבלת רוח הקודש חותמת את ביאת הברית החדשה לאלה המאמינים בישוע.

שוב, הברית החדשה היא ללא תנאי!

אלוהים, דרך ישוע, סולח לעווננו ולחטאנו!

מה עלינו לעשות כדי להיכנס לברית הזו עם אלוהים? רק להאמין ולקבל!

"הן בחסד נושעתם על-ידי האמונה; וזאת לא מידכם, כי אם מתנת אלהים היא. אין זה נובע ממעשים, כדי שלא יתגאה איש; שהרי מעשה ידי אלהים אנחנו, ברואים במשיח ישוע למעשים טובים אשר אלהים הכינם מקדם למען נחיה בהם" (אפסים ב' 8-10).

נושענו בחסד על ידי אמונה! בניגוד לדת כלשהי, שבה אומרים, שעלינו קודם כל לעשות מעשים ודרך זה הלב שלנו ישתנה; באמונה חיה בישוע, אלוהים משנה את הלב, וכתוצאה מכך החוץ משתנה ואז המעשים ילכו לאמונה.

אם נושענו בחסד על ידי אמונה, האם אנו יכולים לעשות ככל העולה על דעתנו? לא. עלינו לחיות על פי דבר אלוהים – על פי דרך אלוהים.

ומה קורה כשאנו נופלים? אנו קמים, מתוודים, עוזבים את החטא וממשיכים ללכת.

כאשר אלוהים כרת עם אברהם ברית, הוא ביקש מאברהם שישים בבשרו את אות הברית – שימול את עורלתו בשרו, שיעשה ברית מילה.

האם גם לברית החדשה יש אות, סימן, לברית? בהחלט כן. יש לנו שני אותות, שני סימנים.

הראשון, מצד אלוהים, הוא נתן לנו את רוחו כערבון. אפסים א' 13-14 והשני, מצידנו, הטבילה. הטבילה מציינת את אות הברית – את הצד שלנו, האות שבינינו לבין אלוהים. כל מאמין מכריז פומבית על אמונתו במשיח שמת וקם עבורו על ידי כך שהוא נטבל בשם ישוע. מתי כ"ח 19

לסיכום – אלוהים רצה לברך את העולם דרך אברהם והוא כרת איתו ברית שהוא יתן לו זרע, ארץ וברכה. ברכה אליו ודרכו. אך זרע אברהם – עם ישראל לא מילא את חלקו בברית סיני

וכך אלוהים היה צריך לפתוח ערוץ חדש כדי לברך את העולם עד אשר זרע אברהם – עם ישראל ישוב אליו.

אלוהים שלח את ישוע לברך את העולם, בכך שהוא נתן לנו ברית חדשה עם אלוהים, ברית שהוא חנך בדמו כשהוא מת עבורנו על הצלב לסלוח לנו על חטאינו, ודרך כך הוא מצדיק אותנו לפני אלוהים בישוע. וכאות חותם לברית הזאת, כל המאמין בו קיבל את רוח הקודש.

על מנת להיכנס לברית הזאת, עלינו רק לקבל באמונה את הקורבן של המשיח בעדנו.

אלוהים רוצה שבישוע נקבל את הברכה שהוא תכנן עבורנו.

אחרי שקיבלנו את מה שישוע עשה עבורנו באמונה, עלינו להתהלך לפי הדוגמה שלו, להתהלך בדרך שלו – לפי דברו שמנחה אותנו.